

van a filozófia lényegében, benne van a „γνοσις σε αρετων“-ban, benne van az intelligenciává finomult emberi ösztönben. Ők csak néhány szólammal bekapcsolták a „gnósis“-t a mai filozófiai harcokba. És sikereiket, ha vannak, bizonyos körökben azzal érik

el, hogy istentagadók, a fantázia jogosultságát tagadják és a katolikus egyházat elnevezik „legszatánikusabb“ egyháznak. Ezek nagyon olcsó frázisok és levonnak a gnosztikus bölcsészet igazi értékeiből.

BALASSA ENDRE.

Pála Jenő rajza

Pásztortüzek mellett.

*Az én lelkem százsipu bús tilinkó,
A dal — mi száll — fojtott sóhajba fúl,
Szavától felsír éjfelen a róna,
S nagy álmot sző a csillogó azúr.*

*Végigcsapong a dús aranykalászon,
Fodrot ver a folyó sötét vizén,
S mesét susogva ül meg elpihenni
Százados tölgyek mohos, lágy ölén...*

*Halkan susog s szavára rendre gyúlnak
Síró fűzek alatt halvány tüzek,
És dalba kezd az ős puszták lakója,
Csillagok szántják a rögös eget.*

*Sápadtan, némán ballag csendbe, lassan
A hold a gyászos, hosszú hidon át,
S álmodva állnak, hallgatag sötétben
A puszta mélyén a fehér tanyák...*

*Utolsó lobbot vetnek még a lángok,
Aztán kihúnynak!... Alszik a határ...
S az álmodó vén föld fölött virrasztva
Lelkem halkszavú, csendes dala száll...*

Thoméé József.

Szalay Pál rajza